

ת"פ 4088/10/20 - מדינת ישראל נגד רוי אברהם חיים גולדברשט, ג'ובאני שימונוב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 4088-10-20 מדינת ישראל נ' גולדברשט ואח' 5 ספטמבר 2021

לפני כבוד השופט בני שגיא, סגן נשיא

מדינת ישראל

המאשימה:

על-ידי פרקליטות מחוז תל-אביב (פלילי)

נגד

הנאשם:

1. רוי אברהם חיים גולדברשט

על-ידי ב"כ עו"ד הרצל יוספי

2. ג'ובאני שימונוב

על-ידי ב"כ עו"ד משה סוחמי ועו"ד טל ליטן

גזר דין

(נאשם 2)

כללי

1. הנאשם 2 (להלן - **נאשם 2** או **הנאשם**) הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 449(א)(1) לחוק העונשין (להלן - **חוק העונשין** או **החוק**); נשיאה והובלת נשק בלא רשות על פי דין, לפי סעיפים 144(א) רישא ו-144(ב) רישא לחוק; איומים, לפי סעיף 192 לחוק; היזק בזדון, לפי סעיף 452 לחוק; וירי בנשק חם באזור מגורים (שני מקרים), לפי סעיף 340א(ב)(1) סיפה לחוק העונשין.

הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש, ובהקשר זה כל צד טען על-פי מיטב שיקול דעתו.

עניינו של נאשם 1, שאף הוא הודה בכתב האישום המתוקן ללא הסדר עונשי, טרם הסתיים והוא מצוי במעקב של שירות המבחן.

2. על-פי עובדות כתב האישום, בין נאשם 1 לנאשם 2 קשרי חברות קרובים, וכך גם בין נאשם 1 לאייל בן עמי, חייל צה"ל בשירות סדיר (להלן - **החייל**) אשר נושא כדרך קבע נשק צה"לי מסוג תבוא, מודל 95X (להלן - **הנשק**). בתקופה הרלוונטית לכתב האישום נהגו השלושה לבלות במשותף במספר הזדמנויות שונות.

כתב האישום מתאר שתי התרחשויות עברייניות:

הראשונה - ביום 15.9.2020 סמוך לשעה 02:00 נפגשו הנאשמים יחד עם החייל לבילוי משותף במועדון ביפו, שם פגשו במתלונן, עמו היה לנאשם 1 סכסוך קודם. נאשם 1 שיתף את נאשם 2 ואת החייל בדבר הסכסוך. סמוך לאחר שעזבו את המועדון, קשרו הנאשמים קשר ביחד עם החייל להטיל אימה על המתלונן על ידי כך שיבצעו ירי

באמצעות הנשק לעבר ביתו.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, נסעו השלושה לביתו של החייל כדי להצטייד בנשק ובמחסנית. נאשם 1 נותר להמתין בפארק בהוד השרון בעוד שנאשם 2 והחייל נסעו לכתובתו של המתלונן, שנשלחה על ידי נאשם 1 למכשירו הנייד של החייל באמצעות הודעה מוצפנת ביישומון "טלגרם". בסמוך לשעה 06:00 הגיעו נאשם 2 והחייל לקרבת הבית הנמצא בלב שכונת מגורים וערכו סיור רגלי בכדי לבחון את דרך הפעולה ויכולת המילוט המהירה ביותר. לאחר הסיור החליטו השניים שבשעה שהנאשם 2 יבצע את הירי לכיוון הבית, החייל ימתין לו ברכבו בחניון כורכר הסמוך לבית ויהיו מוכן למלט אותם מהזירה. בהמשך לכך, נטל נאשם 2 את הנשק, דרך אותו והתקדם לעבר הבית. בהגיעו בסמוך לפתח הבית ירה נאשם 2 שמונה קליעים לעבר חזית הבית שעה שבני המשפחה שהו בתוכו, ובאופן שיש בו כדי לסכן חיי אדם. הקליעים פגעו בקיר חזית הבית וחלקם אף חדרו לבית. כתוצאה מהירי נגרם נזק לקירות הבית ולמוצרי חשמל. לאחר הירי נמלט נאשם 2 לעבר החניון, נכנס לרכבו של החייל והשניים ברחו מהמקום. בהמשך נסעו השניים לביתו של החייל, הסליקו את הנשק ואספו את נאשם 1 שהמתין להם בפארק.

השנייה - שלושה ימים לאחר ההתרחשות הראשונה, הגיע נאשם 2 לחנות ירקות בתל אביב כשהוא מצויד בנשק וירה שני קליעים לעבר שמשות החנות, אולם מעצור בנשק מנע ממנו להמשיך ולירות ומשכך נמלט בריצה מהמקום.

3. עובר לשמיעת טיעוני הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן, שכן העבירות בוצעו עוד טרם מלאו לנאשם 21 שנה. בשים לב להשתלבותו של הנאשם בפרויקט גמילה "ראשית" במסגרת בית המעצר, ולהבעת רצונו להשתלב בהמשך בקהילה טיפולית, שירות המבחן התבקש להתייחס בתסקירו לאפשרות קליטתו של הנאשם בקהילה טיפולית סגורה כאמור.

תסקירי שירות המבחן

4. שלושת התסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם כוללים התייחסות לנתוניו האישיים, למניעים שהובילו אותו לביצוע העבירות וכן לעמדתו ביחס להליכי גמילה ושיקום.

הנאשם, רווק בן 20, כבר מגיל צעיר גילה קשיים לימודיים והתנהגותיים, צרך אלכוהול באופן קבוע וחבר לחברה שולית שחזקה תחושת ערך וביטחון עצמי. מעורבותו בפלילים החלה בגיל 12, ובעברו שתי הרשעות קודמות ורישום אחד ללא הרשעה מבית המשפט לנוער בעבירות אלימות, רכוש והפרות הוראות חוקיות. לצבא לא גויס על רקע אי-התאמה ונוכח מעורבותו בפלילים כקטין. לפני כשלוש שנים עבר להתגורר בדירה שכורה יחד עם בת זוגו, אולם בעקבות תלונה שהגישה נגדו בגין אלימות כלפיה, נעצר לפני כשנה ונדון לריצוי עונש מאסר בפועל.

שירות המבחן התרשם כי על אף גילו הצעיר, הנאשם מעורב עם החוק לאורך שנים; מחזיק בעמדות בעייתיות המצדיקות שימוש באלימות, כשברקע נגישות לנשק, התעלמות מהחוק ופעולה לפי קודים עברייניים ומסוכנים; וניכרת הסלמה בקשריו ובחירותיו הפוגעניות. הסלמה זו מקבלת משנה תוקף לנוכח עיתוי העבירה - סמוך לאחר ששחרר מריצוי עונש מאסר, אף הוא בגין עבירות אלימות.

מהתסקירים עולה שהנאשם משליך את האחריות להתנהגותו האלימה על דפוסיו ההתמכרותיים, אלא שלעמדת גורמי הטיפול מוקד הסיכון במצבו אינו התמכרותי אלא עברייני.

במסגרת ההליך הנוכחי, הנאשם הביע חרטה וביטא מוטיבציה ראשונית להשתלבות בקהילה טיפולית ולעריכת שינוי

בחיו. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי מדובר במי שמתקשה להפנים את מעשיו ואת בחירותיו השוליות, וכי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה. על כן, לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרורו לקהילה טיפולית.

חרף עמדה זו, ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת למצות את הליך הגמילה במסגרת פרויקט "ראשית" בו השתלב במהלך תקופת מעצרו. ואולם, בסמוך לכך, הודח הנאשם מהפרויקט עקב חריגות חוזרות מתנאי וכללי המסגרת, אי עמידה במשימות שהוטלו עליו וקושי בהתמודדות מול סמכות. על-פי התסקיר, עובר להחלטה זו נערכה בעניינו של הנאשם ועדת הערכה שנתנה לו הזדמנות להמשיך בתכנית אך הנאשם לא השכיל לנצלה ונפלט מהטיפול.

לבקשת ההגנה בחן שירות המבחן את התאמת הנאשם לקהילה טיפולית שיקומית "רוח מדבר", אך בתום הבדיקה העריך שירות המבחן כי המסגרת המוצעת אינו מתאימה למצבו של הנאשם, בין היתר, בשל רמת הסיכון והמסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו ומאחר שמדובר בקהילה ייעודית לטיפול באנשים שמוקד הסיכון במצבם קשור להתמכרותם ולתלותם בחומרים, ואילו מוקד הסיכון בעניינו של הנאשם נעוץ בדפוסיו העברייניים והאלימים.

בהינתן האמור לעיל, נעדר התסקיר המלצה טיפולית.

ראיות לעונש

5. התביעה הגישה גיליון הרשעות קודמות בעניינו של הנאשם (תע/1), ממנו עולה כי לחובתו שתי הרשעות קודמות: האחת משנת 2016, אשר כללה מספר רב של תיקים שצורפו מבית המשפט לנוער בעבירות אלימות, רכוש והפרות הוראות חוקיות בגין נדון הנאשם לצו מבחן, התחייבות להימנע מעבירה, פיצוי לנפגעי העבירה ופסילת רישיון נהיגה; והשנייה משנת 2020 על ידי בית משפט השלום בעבירות אלימות כלפי בת זוג בגין נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מעבירה. כמו כן, לנאשם רישום נוסף ללא הרשעה משנת 2018 על ידי בית המשפט לנוער בעבירות אלימות, הפרת הוראות חוקיות והחזקת נשק קר, בגין נדון להתחייבות להימנע מעבירה.

6. עוד הוגש גזר הדין בת"פ 41443-11-19 **מדינת ישראל נ' שימונוב** (תע/2), במסגרתו הורשע הנאשם, כאמור, בעבירות של תקיפת בת זוג, איומים ושתי עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בגין נדון, בין היתר, לעונש מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים והתחייבות בסך 2,000 ₪.

בנוסף, הוגש גזר הדין בעניינו של סמ"ר אייל בן עמי, השותף לעבירות המוזכרת בכתב האישום, שניתן על ידי בית הדין הצבאי המחוזי במחוז שיפוט צפון (222/20) (תע/3) (להלן - **גזר דינו של החייל**). על פי האמור בגזר הדין, הורשע החייל בעבירות של הוצאת נשק מרשות הצבא, ירי מנשק חם בצוותא באזור מגורים, איומים בצוותא, אי שמירתו של רכוש צבאי שהוא נשק והתנהגות שאינה הולמת. על פי הסדר הטיעון שנקשר בין הצדדים, נשמעה עתירה משותפת להטלת עונש של **32 חודשי מאסר**, אותה אימץ בית הדין הצבאי.

טיעוני הצדדים לעונש

7. **התביעה** עמדה בטיעוניה על חומרת המעשים והפגיעה בערכים המוגנים, ונימקה עתירתה לקביעת **מתחם עונש הולם כולל לשני האירועים הנע בין 40 ל-70 חודשי מאסר** בנסיבות ביצוע העבירה, הכוללות קשירת קשר; תכנון מוקדם; ירי באמצעות רובה צבאי לעבר בית מגורים בו שהו בני הבית וחנוות ירקות בסביבת מגורים; נזק ממשי ופוטנציאלי; והעדר היכרות בין הנאשם למתלונן, על אף חלקו הדומיננטי של הנאשם בביצוע

העבירה.

באשר לעונש המתאים, ובשים לב לעברו הפלילי המכביד של הנאשם ביחס לגילו הצעיר, ולעובדה כי המעשים הנוכחיים בוצעו כחודש בלבד לאחר שסיים לרצות עונש מאסר בפועל בגין עבירות אלימות, התביעה סברה כי יש מקום לקבוע את עונשו של הנאשם במרכז מתחם הענישה הכולל לו עתרה ולהעמידו על 55 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, וכן להפעיל את המאסר המותנה בן 5 החודשים במצטבר.

8. **הסנגורים** עמדו על הפער הקיים, לשיטתם, בין עניינו של הנאשם לבין עניינו של החייל, וטענו כי עניינו של האחרון חמור יותר הן ביחס לעבירות שיוחסו לו והן ביחס לנסיבות ביצוען.

בהקשר לנסיבות ביצוע העבירות נטען, כי הגם שהירי באירוע הראשון כוון כלפי ביתו של המתלונן, הרי שבפועל הוא לא נועד לפגוע במתלונן ובבני משפחתו ועיקר הנזק נגרם לקירות הבית ולמכשירים חשמליים. כך גם בנוגע לירי לעבר חנות הירקות אשר הייתה סגורה וריקה מאדם, ללא אנשים ששהו בקרבת מקום, והנזק נגרם אך לחלון הראווה. עוד נטען, כי יש להתחשב בעובדה שהנאשם לא היה בעל הסכסוך והנשק והתחמושת נתפסו.

הסנגורים התייחסו למדיניות הענישה הנוהגת והפנו למספר פסקי דין המתיישרים, לשיטתם, עם מתחם עונש הולם הנמוך באופן משמעותי מזה לו עתרה התביעה.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, עתרו הסנגורים ליתן משקל להודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה מבלי שהושגה הסכמה לעניין העונש, להבעת החרטה ולחיסכון בזמן הציבורי ובעדות המתלוננים.

כמו כן, עו"ד ליטן עמד בהרחבה על נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, אשר גדל בתנאים קשים ללא אב ונאלץ מגיל צעיר להתמודד עם פרנסת הבית על מנת לסייע לאמו, כשבין לבין נדד בין מוסדות ובין בתי משפט, ולא ניתנה לו מעולם הזדמנות של ממש להכיר משהו אחר.

9. **הנאשם**, בדברו האחרון לעונש, טען: "**אני יודע שמצבי לא טוב, הפרקליטות טוענת שיש לי דפוסים עברייניים וזה נכון. אני לא מכיר משהו אחר... המעשים מאוד קשים ואין מנוס. אני מבקש מכב' השופט, בית סוהר תמיד יהיה ותמיד אני יכול לחזור לבית הסוהר. אני מבקש טיפול וצ'אנס אחד שיינתן לי... אני מתחרט על הכל...**".

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

10. כתב האישום המתוקן מתאר שתי התרחשויות עברייניות. **הראשונה** - משותפת לחייל ולשני הנאשמים, ואילו **השנייה** - רלוונטית אך ורק לעניינו של הנאשם. אציין בפתיח הדברים כי ראיתי לאמץ את הסכמת הצדדים, לפיה יש לראות בשתי ההתרחשויות כ"אירוע" אחד לצורך קביעת המתחם.

11. אין צורך להכביר מילים על החומרה הגלומה בעבירות בהן הורשע הנאשם, על הסכנה הרבה הטמונה בהן ועל מדיניות הענישה המחמירה בה נוקט בית המשפט ביחס לעבירות בנשק, בין היתר, בשל כך ש"**עבירות מסוג זה**

מקימות פוטנציאל להסלמה עבריינית ויוצרות סיכון ממשי וחמור לשלום הציבור וביטחוננו [ע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל, פס' 5 (21.2.2012)]. הערכים החברתיים הרלוונטיים לעבירות נשק הם הגנה על שלום הציבור, ביטחוננו, שלמות גופו ורכושו וכן על הסדר הציבורי.

12. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנא, **משמעותית**.

כאמור, הנאשם קשר קשר יחד עם נאשם 1 ועם חייל כדי להטיל אימה על מתלונן אשר מסוכסך אך עם נאשם 1 ועמו לא הייתה לנאשם כל היכרות; הצטייד בנשק צבאי ובמחסנית; נסע לאזור מגוריו של המתלונן וביצע ירי של 8 קליעים לכיוון ביתו סמוך לשעה 06:00 בבוקר כשהמתלונן ובני משפחתו שוהים בו. כעבור שלושה ימים הגיע עם אותו נשק לחנות ירקות בתל אביב וירה שני קליעים לעבר שמשת החנות. רק לאחר שנתקל במעצור בנשק, אשר מנע ממנו להמשיך ולירות, נמלט בריצה מהמקום.

בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירה, אין חולק כי יש לראות בהן ככאלה המשקפות חומרה משמעותית הנובעת מהתכנון המוקדם וקשירת הקשר; העובדה שלנאשם לא היה כל סכסוך עם המתלונן, לא כל שכן היכרות כלשהי; סוג הנשק, עצם הובלתו ממקום למקום והקלות הבלתי נסבלת בשימוש שנעשה בו בהפרש של 3 ימים; חלקו המשמעותי והדומיננטי של הנאשם בביצוע העבירות; והירי שבוצע פעמיים בלב שכונת מגורים, בטבורה של עיר, כאשר באירוע הראשון בני המשפחה שהו בבית.

כתוצאה מהירי באירוע הראשון נגרם נזק לקירות הבית ולמוצרי חשמל שנפגעו מהקליעים שחדרו פנימה. הנזק הפוטנציאלי בעבירות אלה עצום שכן **"חומרתן של עבירות נשק אינה מסתכמת רק במה שאירע בפועל, אלא גם במה שעלול היה להתרחש - קרי: בסיכון הפוטנציאלי שהיה טמון בהתנהגות"** (ע"פ 116/13 וקנין נ' **מדינת ישראל** (31.7.2013)). אין חולק כי על אף שהירי כוון לעבר קירות הבית ושמשת החנות, ונועד, לטענת הנאשם, להרתיע בלבד, קיים סיכון ממשי ומוחשי לפגיעה בגוף, בנפש או בחיי אדם, קל וחומר שעה שהוא מבוצע באזור בו נוכחים אנשים.

13. בשנים האחרונות בית המשפט העליון התווה מדיניות ענישה מחמירה ביחס לעבירות המגלמות בחובן שימוש בנשק חם למטרת יישוב סכסוכים:

"...לעיתים מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירה מסוימת אינה מספקת, ועל בית המשפט להורות על החמרה בענישה על מנת לקדם ולהגן על הערכים אשר ביסודה, ובכך לבלום את נפיצותן של עבירות מסוימות ההופכות ל"מכת מדינה", ולתת ביטוי לחומרה שיש לייחס להן... השימוש בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים הפך לרעה חולה, וכמעשה של יום ביומו גובה חיי אדם ולעיתים אף את חייהם של חפים מפשע אשר כל חטאם היה כי התהלכו באותה עת ברחובה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עליה מתמדת במספר אירועי הירי המדווחים למשטרה (ראו למשל: דו"ח מבקר המדינה התמודדות משטרת ישראל עם החזקת אמצעי לחימה לא חוקיים ואירועי ירי ביישובי החברה הערבית וביישובים מעורבים 28 (2018)). על רקע המציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת" [ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח (5.11.2019) (ההדגשה במקור - ב.ש.)].

14. מתוך כלל פסקי הדין שהוגשו על ידי הצדדים, ואחרים שאותרו על ידי, מצאתי את הבאים כרלוונטיים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם:

א. ע"פ 1427/21 **שוויקי נ' מדינת ישראל** (26.5.2021) - המערער הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של נשיאת נשק וירי מנשק חם, בכך שהחזיק בביתו נשק דמוי רובה סער, ובמהלך התקהלות על רקע סכסוך שהתגלע בין בני משפחתו, יצא מביתו כשהוא נושא עמו את הנשק ובו מחסנית טעונה בכדורים, הגיע למקום ההתקהלות, ירה באוויר 17 כדורים ונמלט מן המקום. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם שנע בין 26 ל-56 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם 37 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון על חומרת העונש, נדחה.

ב. ע"פ 9014/20 **מדינת ישראל נ' ג'רבאן** (10.3.21) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בעבירות של החזקה ונשיאת נשק (שתי עבירות), ירי באזור מגורים (שתי עבירות) ואיומים, בכך שבשני מקרים ביצע ירי לעבר ביתם של אנשים עמם היה מסוכסך (כאשר אותם אנשים ירו קודם לעבר בית משפחתו). בית המשפט המחוזי קבע **מתחם שנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון על חומרת העונש, נדחה.

ג. ע"פ 9830/17 **חמודה נ' מדינת ישראל** (8.3.2018) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של נשיאת נשק, ירי באזור מגורים ואיומים, בכך שאיים על אחות המתלונן שיפגע בה על רקע סכסוך שנתגלע בינה ובין אחות הנאשם, ובסמוך לכך ירה כדורים לעבר ביתו של המתלונן, כשהאחרון שהה במרפסת הבית, במטרה להפחידו, ונמלט מן המקום. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם שנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון על חומרת העונש, נדחה.

ד. ע"פ 4876/12 **עמר נ' מדינת ישראל** (23.1.2013) - המערער הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של החזקת נשק, איומים, ירי באזור מגורים ומעשה פזיזות ורשלנות בכך שעל רקע סכסוך עם המתלונן, שלף המערער אקדח וירה מתוך רכבו מספר יריות אשר חלקן פגעו בחלק האחורי של הרכב של המתלונן. בית המשפט המחוזי הטיל על המערער 30 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את הערעור שהגיש המערער והעמיד את עונשו על **24 חודשי מאסר**, בין היתר, נוכח הסכמת המשיבה להפחתה "שולית" בעונשו של המערער על רקע הסדר אליו הגיעו הצדדים.

השפעת עונשו של החייל על מתחם הענישה שייקבע בעניינו של נאשם

15. כלל אחידות הענישה מחייב לשקול אף את העונש הנוסף שהוטל בפרשה, בוודאי כאשר ניתן למצוא קווי דמיון רבים בנתוני הבסיס בין החייל לבין הנאשם.

לטעמי, לא צריכה להיות מחלוקת כי ביחס להתרחשות העבריינית הראשונה, המשותפת לשלושת הנאשמים, חלקו של החייל הוא החמור ביותר.

אף שהנאשם היה זה שעשה שימוש בנשק וירה לעבר בית מגוריו של המתלונן, אין חולק כי היה זה **החייל** שהוציא את הנשק מרשות צה"ל לטובת שימוש עברייני, ואילו **נאשם 1** היה "בעל הסכסוך" עם המתלונן, ומכאן - בעל המניע לירות לעבר ביתו. נאשם 1 היה אף זה ששלח לחייל בהודעה מוצפנת את כתובתו של המתלונן על מנת שניתן יהיה להוציא את התכנון אל הפועל. העובדה כי לזירת העבירה המצומצמת הגיע רק הנאשם, אינה מעצימה את חלקו ביחס לאחרים, הן כיון שהחייל המתין בקרבת מקום, והן כיון שנאשם 1 היה מודע לפרטי התוכנית העבריינית,

היה שותף לה, והמתין בפארק לדיווח על תוצאותיה.

ניתן לומר אפוא כי בכל הנוגע להתרחשות הראשונה, שימש הנאשם כ"יד על ההדק", וזאת בהשוואה לשני חבריו: כך החייל שנטל חלק בתוכנית העבריינית ואף סיפק את כלי הירי, פעולה שאלמלא בוצעה, לא ניתן היה להוציא את התוכנית העבריינית אל הפועל; וכך נאשם 1, שנכח היותו בעל הסכסוך, החזיק ב"מניע המרכזי" לביצוע אותו ירי ואף הוא סיפק נתונים בלעדיהם לא ניתן היה לבצעו - כתובתו של המתלונן.

מכאן, שיש לראות את העונש שנגזר על החייל ככזה המשקף רמת חומרה גבוהה יותר מהרף התחתון של המתחם שצריך להיקבע בעניינו של הנאשם בגין **ההתרחשות העבריינית הראשונה** (המשותפת לחייל ולשני הנאשמים).

שיקול כלל הנתונים הרלוונטיים לקביעת המתחם, וביצוע ההתאמות הנדרשות ביחס לעונש של 32 חודשי מאסר שהוטל על החייל (בהסדר טיעון "סגור"), לגביו ציין בית הדין הצבאי שהוא מצוי "בתוככי מתחם הענישה" (סעיף 11 לגזר הדין), מצדיק קביעת רף תחתון של מתחם ענישה בעניינו של הנאשם, **וביחס להתרחשות הראשונה**, העומד על 26 חודשי מאסר.

כעת, יש לבחון את "התוספת" הראויה למתחם בגין ההתרחשות העבריינית השנייה, שהייתה אך ורק מנת חלקו של הנאשם.

בחינה זו מובילה למסקנה כי יש להעמיד את "התוספת" על 8 חודשי מאסר.

כזכור, עניינה של ההתרחשות השנייה בירי לעבר חנות ירקות, שבוצע בטבורה של עיר, והופסק אך ורק בשל תקלה בנשק. אף אם ניתן משקל לעובדה כי הירי בוצע ביום שישי בלילה כשהחנות סגורה, עדיין מדובר בהתרחשות חמורה בפני עצמה, שכלל שהייתה עומדת לבדה, הייתה מצדיקה קביעת מתחם שהרף התחתון שלו חמור משמעותית מאותה "תוספת" של 8 חודשים.

16. על יסוד כלל הנתונים שפורטו לעיל, ראיתי לקבוע **מתחם עונש הולם הנע בין 34 ל- 60 חודשי מאסר**.

קביעת העונש ההולם

17. במסגרת קביעת העונש המתאים לנאשם, בחנתי את הנסיבות הרלוונטיות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה. זקפתי לזכות הנאשם את הודאתו, לקחת האחריות וחיסכון הזמן הציבורי והעדת המתלונן. נתונים אלה מצדיקים התחשבות משמעותית בקביעת העונש המתאים.

גם גילו הצעיר של הנאשם (20) מהווה נימוק המצדיק התחשבות והימנעות ממיצוי הדין בתוך גבולות המתחם.

לא נעלמו מעיני נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם כפי שאלה פורטו על ידי הסנגור ועל ידי הנאשם עצמו.

לצד נימוקים אלה אשר יש בהם למתן את העונש המתאים, ראיתי ליתן משקל לחומרה לעברו הפלילי של הנאשם, אשר חרף גילו הצעיר הספיק לבצע שורת עבירות ולרצות תקופת מאסר שאינה קצרה (9 חודשים), כאשר חודש בלבד לאחר שחרורו ביצע את העבירות הנוכחיות, ובשעה שמאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו. נראה, כי עברו הפלילי של הנאשם משקף מדרג של הסלמה והעדר הרתעה ותומך במסקנה לפיה מדובר במי שבחר לאמץ אורח חיים עברייני.

אשר לניסיונותיו הראשוניים של הנאשם להשתלב בהליך שיקום יוער, כי בהתאם לאמור בתסקירי שירות המבחן, הנאשם נפלט מפרויקט "ראשית" בו השתלב בבית המעצר, ובשל דפוסיו העברייניים אינו בשל ומתאים להשתלב בקהילה מחוץ לכתלי שב"ס. לפיכך, אינני סבור כי יש ליתן לנתון זה משקל כלשהו, ויש לקוות כי הנאשם, רק בן 20, ישכיל לערוך שינוי בחייו וישתלב בהליכי שיקום במסגרת ריצוי עונשו בבית הסוהר.

בהתייחס למאסר המותנה - ראיתי להורות על הפעלת רובו בחופף, וזאת בהינתן העובדה כי מחמת שגגה, דבר קיומו נעלם מעיני הצדדים בעת הטיעונים לעונש, והיה זה בית המשפט שהסב את תשומת ליבם לקיומו.

סוף דבר

18. על בסיס השיקולים שפורטו לעיל, ראיתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 39 חודשי מאסר לריצוי בפועל;

אני מפעיל את המאסר המותנה בן 5 החודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 41443-11-19 באופן שארבעה חודשים ירצו בחופף לעונש שהוטל בסעיף א' וחודש אחד במצטבר.

סך הכל ירצה הנאשם 40 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו - 18.9.2020.

ב. 9 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו כל עבירת נשק מסוג פשע, או עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. 5 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו כל עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו אשר ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים החל מיום 1.1.2022 ועד לסיום התשלומים.

ה. פיצוי כספי למתלונן, עד תביעה מס' 14, בסך 5,000 ₪ אשר ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים החל מיום 1.1.2022 ועד לסיום התשלומים. התביעה תדאג להודיע למתלונן על זכאותו לפיצוי והצורך למסור פרטיו למזכירות בית המשפט. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מלא.

זכות ערעור כחוק.

**ניתן היום, כ"ח אלול תשפ"א, 05
ספטמבר 2021, במעמד הצדדים.
בני שגיא, שופט
סגן נשיא**